

Posudek

na diplomovou práci Zuzany Válkové „Vyhoštění cizinců podle mezinárodního práva“

Práce je věnována problematice cizinců, je členěna na úvod, rozbor použité literatury, čtyři části a závěr, celkový rozsah práce je 72 stran.

V první části se autorka zabývá zdrojem práva na vyhoštění cizinců, funkcemi vyhoštění a jeho důvody. Na str. 12 tvrdí, že každé vyhoštění musí být ospravedlnitelné svým účelem a funkcí. Diplomantka by měla vyjádřit zda pod tím chápe právní závazek státu. V této kapitole vymezuje také pojem cizince, pod tímto pojmem má na mysli jednotlivce, který není státním občanem dané země (str. 16). Za cizince považuje i osoby bez státní příslušnosti. V tomto směru vzniká otázka zda postavení cizinců - osob bez státní příslušnosti je odlišné od cizinců, kteří mají občanství cizího státu. V této souvislosti se na str. 24 zmiňuje o právu osob bez státní příslušnosti. V této části se autorka zabývá i problematikou vyhoštění vlastních občanů z hlediska různých mezinárodních smluv. Vedle nich zde však nezmiňuje čl. 15 Všeobecné deklarace lidských práv z roku 1948. Diplomantka by měla při ústní obhajobě vyjádřit názor zda dané ustanovení vyjadřuje obyčejové mezinárodní právo i ve světle toho, že řada vnitrostátních úprav vychází z daného ustanovení. Tato kapitola obsahuje i otázky omezení práva vyhoštění, zejména z hlediska Evropské úmluvy o ochraně lidských práv z roku 1950. Není zde však zmíněn čl. 4 Protokolu č. 4 k Úmluvě z roku 1950, který zakazuje hromadné vyhoštění cizinců.

V další části diplomové práce autorka zařadila vyhoštění do právního systému. V tomto směru se zaměřila na právní řád České republiky a také směrnici Evropského parlamentu a rady 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. Vyhoštění je podle této směrnice možné pouze z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví (str. 29). Diplomantka by při ústní obhajobě mohla uvést příklady na tato omezení.

Následující část diplomové práce je zaměřena na odlišení vyhoštění od příbuzných právních institutů. Autorka zde jasně odlišuje případy vyhoštění od extradice, předávání apod. Zabývá se zde také termínem „refoulement“ (str.34-35).

Při ústní obhajobě by měla autorka vyjádřit, zda zásada non-refoulement se vztahuje nejen na uprchlíky, ale také na ostatní cizince.

Další kapitola obsahuje problematiku národní bezpečnosti a procesní ochranu cizince před vyhoštěním. Autorka se zabývá procesní ochranou z hlediska Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a z hlediska Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950. Na str. 51 autorka konstatuje, že Evropská úmluva garantuje prostředky procesní ochrany. Dále však tvrdí, že samotná možnost nápravy rozhodnutí před vnitrostátními orgány cizince před vyhoštěním neochrání. Autorka by měla vysvětlit, kdy může být cizinec při využití procesních prostředků – jejich vyčerpání fakticky vyhoštěn.

Následně tato kapitola obsahuje otázky národní bezpečnosti jako důvodu pro upření procesní ochrany vyhoštěnému. Autorka se dále zabývá konkrétními případy vyhoštění z důvodu národní bezpečnosti.

Pokud jde o hodnocení, je zřejmé, že se diplomantka s danou problematikou podrobně seznámila. Autorka se zabývala i příslušnými rozsudky v této oblasti. Práce má logickou koncepci. Při jejím zpracování diplomantka použila příslušné dokumenty řadu odborných děl vztahujících se k této problematice, zejména v cizím jazyce.

Práci **doporučuji** k ústní obhajobě a doporučuji, aby se diplomantka zaměřila na otázky obsažené v tomto posudku.

V Praze dne 19. září 2008

doc. JUDr. Jan Ondřej, CSc., DSc.